

Vanilya Deniz Feneri

Yavuz DEMİRKIRAN

Vanilya Deniz Feneri

Yavuz DEMİRKİRAN

Balıkçı teknelerinin sallandığı, martıların cıyıkladığı hareketli bir liman kasabasında Mira adında bir kız yaşardı. On yaşındaydı; küçük ve siskaydı, sıcak kahverengi teni ve iki topuz yapılmış kıvrırcık siyah saçları vardı. Mira mavi tulumunun üstüne sarı bir yağmurluk, kırmızı lastik çizmeler ve içinde minik bir İngiliz anahtarıyla tornavida olan bir alet kemeri giyerdi. Bir şeyler icat etmeyi çok severdi ve aralıklı dişleriyle gülümsemesi, hep meraklı olduğunu gösterirdi.

Mira'nın en iyi arkadaşı Pip'ti; beyaz ve gri tüyleri, parlak turuncu gagası ve bacakları, kırmızı bir boyun bağı olan küçük bir martıydı. Pip her yere Mira'yı takip eder, cıyaklayarak konuşurdu. Birlikte limanı izlerlerdi; lacivert paltosu ve beyaz şapkasıyla uzun boylu Kaptan Sal, teleskopuyla gemilere yol gösterirdi. 'Her geminin güvenli bir eve dönüş yoluna ihtiyacı vardır,' derdi. Mira başını sallardı. O da yardım etmek istiyordu.

Limanın yakınında, sıcak ekmek ve tatlı vanilya kokan Yaşlı Tom'un fırını vardı. Yaşlı Tom kısa ve tombuldu; kel kafası, beyaz saç tutamları ve gür bıyığı vardı. Kahverengi kazağının üstüne yeşil bir önlük giyer ve cebinde hep tahta bir kaşık taşırdı. 'Vanilya her şeyi daha iyi yapar,' derdi ve Mira'ya bir kurabiye uzatırdı. Mira bu tatlı kokuyu ve yeşil gözlerindeki pırıltıyı çok severdi.

Bir sabah limana yoğun, gri bir sis çöktü. O kadar yoğundu ki Kaptan Sal gemileri göremezdi, gemiler de kıyıyı göremezdi. 'Bu siste kimse eve dönüş yolunu bulamaz!' dedi, gür gri kaşları çatılmıştı. Denizciler düdüklerini çaldılar ama ses sisin içinde kayboldu. Herkes endişeliydi.

Mira dişliler, yaylar ve yarım kalmış aletlerle dolu atölyesinden sisi izledi. Pip omzuna tünemiş, tek kanat tüyünü kabartıyordu. 'Keşke deniz feneri bu sisin içinden parlayabilseydi,' dedi Mira. Ama sis, yalnızca ışık için fazla yoğunlu. Mira minik İngiliz anahtarıyla çenesine hafifçe vurdu. 'Onlara yol göstermenin başka bir yolu olmalı,' diye düşündü.

Mira, Yaşı Tom'un vanilyasının tatlı kokusunu hatırladı. 'Ya deniz feneri yalnızca ışık yerine bir koku yaysaydı?' dedi yüksek sesle. Pip heyecanla cıyıkladı. Mira Kaptan Sal'a koştu. 'Vanilya kokan bir deniz feneri denizcilere eve dönüş yolunu gösterebilir!' Kaptan Sal gür gri kaşlarını kaldırdı. 'Bu sıra dışı,' dedi, 'ama hoşuma gitti!'

Mira ve Kaptan Sal, Yaşı Tom'un fırınına gitti. 'Çok fazla vanilyaya ihtiyacımız var,' dedi Mira. Yaşı Tom'un yeşil gözleri pırıldadı. 'Deniz feneri için vanilya mı? Ne harika bir fikir!' Onlara şişeler dolusu vanilya özü ve büyük bir torba vanilya çekirdeği verdi. 'Bunları alın, bol şans!' dedi tahta kaşığı sallayarak. Pip torbaların etrafında dans ederek sevinçle cıyıkladı.

Deniz fenerine dönen Mira, alet kemeri şingırdayarak sarmal merdivenleri tırmandı. Tepede özel bir tank yaptı ve içini vanilyayla doldurdu. Tatlı kokuyu denize üflemek için küçük bir pervane ekledi. Kaptan Sal ağır şişeleri taşımaya yardım etti, Pip de korkuluktan denetledi. 'Şimdi test etmek için sadece sise ihtiyacımız var,' dedi Mira ellerini silerek.

O akşam sis, öncekinden bile daha yoğun geri döndü. Deniz Yıldızı adlı bir balıkçı teknesindeki denizciler limanı göremedi. 'Kaybolduk!' diye bağırıldılar. Kaptan Sal teleskopuyla baktı ama yalnızca gri pus görebildi. 'Mira, zamanı geldi,' dedi. Mira başını salladı ve icadını çalıştırdı. Pervane vınladı ve bir vanilya kokusu bulutu sisin içine doğru süzüldü.

Tatlı vanilya kokusu, suyun üzerinde yumuşak bir bulut gibi süzüldü. Deniz Yıldızı'nda bir denizci havayı kokladı. 'Bunu kokuyor musunuz?' diye sordu. 'Vanilya gibi kokuyor!' Denizciler bu nefis kokuyu takip ederek teknelerini limana doğru çevirdiler. Sis hâlâ yoğundu ama vanilya onlara dost bir el gibi yol gösterdi. Deniz Yıldızı yavaşça eve dönüş yolunu buldu.

Deniz Yıldızı iskeleye ulaştığında denizciler sevinçle bağırdı. 'Vanilyayı takip ettik!' diye güldüler. Kaptan Sal, Mira'nın elini sıktı. 'Onları kurtardın!' dedi. Yaşlı Tom bir sepet vanilyalı kurabiyeyle koşarak geldi ve en yüksek sesle tezahürat yaptı. Pip havada taklalar attı, mutlulukla cıyıkladı. Mira'nın aralıklı dişleriyle gülümsemesi kulaktan kulağa yayıldı.

Vanilya deniz fenerinin haberi yayıldı. Kısa süre sonra başka denizciler de sis kıyıyı gizlediğinde tatlı kokuyu takip etmeyi öğrendi. Mira'nın icadı ünlendi ama o alçakgönüllü kaldı. 'Ben sadece iki güzel şeyi karıştırdım,' dedi. 'Vanilya ve ışık.' Kaptan Sal başını salladı. 'Ve zekice bir fikir,' diye ekledi. Yaşlı Tom daha çok kurabiye dağıttı ve herkes iyiliğin vanilya kadar tatlı kokabileceği konusunda hemfikir oldu.

Mira deniz fenerine küçük bir ışık da ekledi, böylece açık gecelerde hâlâ bir yıldız gibi parlıyordu. Ama asıl özel olan vanilya kokusuydu. Pip, boyun bağıyla birlikte takmak için minik bir denizci şapkası aldı ve onu gururla taktı. Mira icat yapmaya devam etti, hep yardım etmenin sıra dışı yollarını aradı. 'Ne işe yarayacağını asla bilemezsin,' dedi, 'deneyene kadar.'

Liman kasabası Mira'nın onuruna bir kutlama düzenledi. Afişler ve süslemeler vardı, Yaşlı Tom dev bir vanilyalı kek pişirdi. Kaptan Sal bir konuşma yaptı. 'Mira bize yardımcı fikirlerin sıra dışı biçimler alabileceğini gösterdi,' dedi. Herkes alkışladı. Mira kızardı ve Pip'e sarıldı. 'Sizler olmasaydınız bunu başaramazdım,' dedi.

O günden sonra vanilya deniz feneri birçok denizciye eve dönüş yolunu gösterdi. Mira sık sık Pip'le iskelede oturup teknelerin gelişini izledi. Küçük fikirlerin bile büyük fark yaratabileceğini biliyordu. Tatlı vanilya kokusu limanın üzerinde süzülüyor, iyilikle zekânın el ele gittiğini usulca hatırlatıyordu.

Ve eęer bir gn o limana sisli bir gecede uęrarsanız, derin bir nefes alın. Havada vanilya kokusu alabilirsiniz; sizi gvenle eve gtren. Mira'nın hikyesi bize yardımcı fikirlerin her Őekilde ve boyutta gelebileceęini—ve en tatlı rehberin iyi bir kalp olduęunu ęretir.